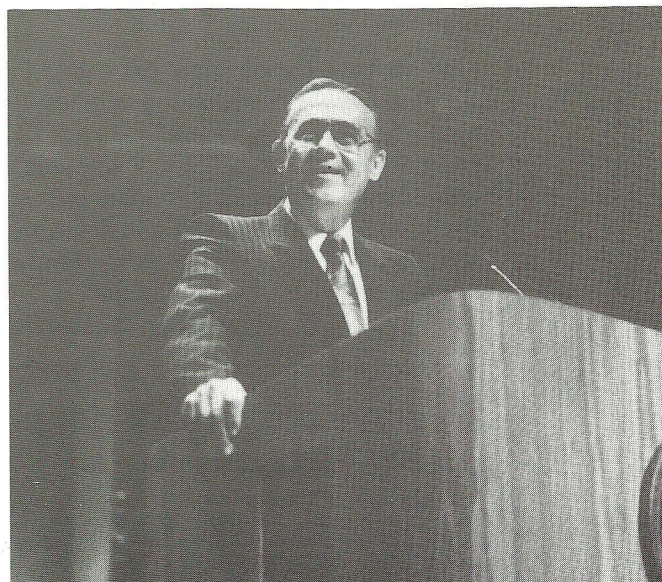
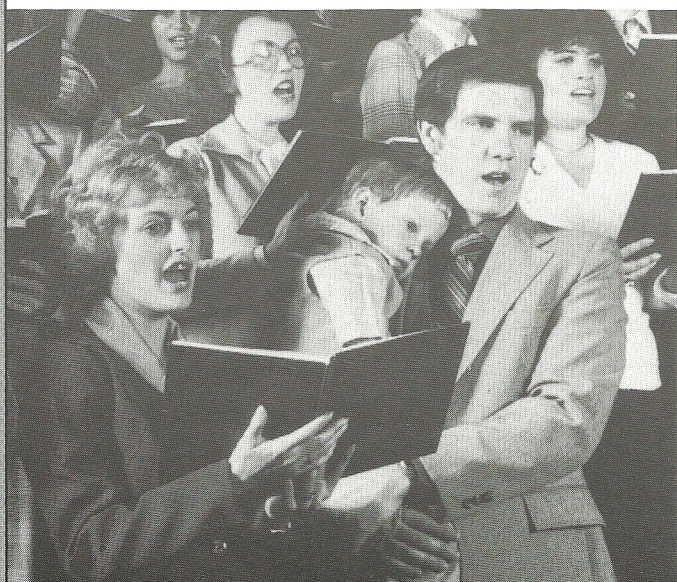
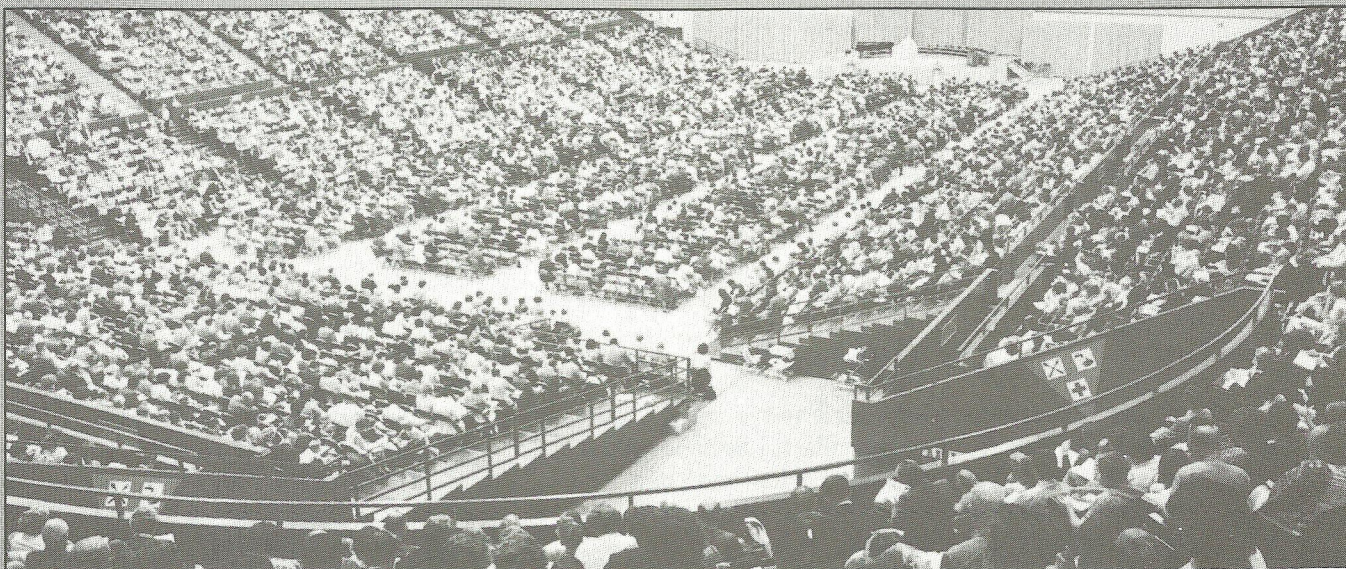

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

BREVKURS

HVA VÅRE KURS- DELTAKERE SIER

I vinter begyndte jeg på Bibel-brevkurset, og fra første dag har jeg været grebet af den måde jeg fik lukket op for Guds Ord. Tidligere fik jeg ikke meget ud af min Bibel-læsning, trods ihærdige forsøg, men nu, jeg kan dårligt slippe den når jeg er kommet i gang, jeg takker og priser Gud for det arbejde han har sat i gang hos jer.

Da min mand har set min store interesse, er han også blevet nysgerrig og er selv gået i gang med de første lektioner og er blevet lige så begejstret. Han forstår allerede Bibelen bedre.

— B. & D.L., Toftlund, Danmark

Jeg har ikke ord for hvor stor pris jeg setter på den kunnskap jeg har fått gjennom Bibel-brevkurset. Særlig vil jeg takke dere for leksjon 20, «Opplæring til å regjere». Jeg har alltid ønsket å få komme inn i Guds rike, men har ikke hatt lyst til å regjere over andre eller befale over folk. Men i leksjonen gjorde dere det så klart, nemlig at vi skal hjelpe folk. Ja, jeg ønsker virkelig å hjelpe denne verdens folk.

— R.M., Cedartown, Georgia, USA

Jeg er nettopp ferdig med prøve nr 5 i mitt Bibel-brevkurs. A være innrullert¹ i dette kurset er som å være tilbake på skolen igjen, med den forskjell at dette er et studium i Den hellige skrift. Jeg nyter virkelig dette studiet.

— A.S., Hoodsport, Washington, USA

¹ sv inskriven

Jeg vil bare fortelle dere hvor glad jeg er for å lese *Den Enkle Sannhet* og alle de heftene jeg mottar fra dere. Jeg vil også takke for Bibel-brevkurset som mer enn noe annet har lært meg sannheten. Først ble jeg forskrekket over sannheten, men etter å ha studert den, oppdaget jeg at alt sto i Bibelen. Jeg hadde ikke lært sannheten. Hele livet har jeg vært blindet for den.

— E.H., Poplarville, Mississippi, USA

Hvordan din kursdeltakelse er blitt betalt

Kurset utgis gratis av Guds Verdensvide Kirke. Dette er gjort mulig gjennom frivillige tiender og gaver fra kirkenes medlemmer og andre som har valgt å støtte dens arbeid. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensvide Guds arbeid, er hjertelig velkomne som medarbeidere i denne kraftinnsats for å forkynde evangeliet til alle folkeslag.

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

BREVKURS

Leksjon 23

Et internasjonalt kurs for forståelse av Bibelen, utgitt av Guds Verdensvide Kirke i samarbeid med Ambassador College, Big Sandy, Texas, USA. Opphavsrett © 1991 Guds Verdensvide Kirke for hele publikasjonens innhold. Alle rettigheter forbeholdes

Grunnlegger: Herbert W. Armstrong (1892–1986)

Redaktør og ledende pastor: Joseph W. Tkach

Redaksjon: Dexter H. Faulkner, Hermann L. Höh, Ronald D. Kelly, Sheila Graham, Richard A. Sediack, Maryann Pirog, Michael Morrison

Grafisk stab: Bill Wilson, Mike Hale, Monte Wolverton

Norsk utgave: Roy Østensen, Shirley Buik, Geoffrey Sole

POSTADRESSER FOR BREVKURSET VERDEN OVER

England: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0202 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Postboks 5380, S-10246 Stockholm

Finland: Box 603, SF-00101 Helsingfors

Tyskland: Postfach 1129, W-5300 Bonn 1

Frankrike: B.P. 64, F-75682 Paris CEDEX 14

Spania: Apartado Postal 1230, Madrid 9

Italia: Casella Postale 270, I-24100 Bergamo

Nederland: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Australia: G.P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Ny-Zealand: P.O. Box 2709, Auckland 1

Latinamerika: Apartado Postal 5-595, 06502 México, D.F. México

Vestindiske øyer: P.O. Box 5578, Fort Lauderdale, Florida 33310-5578

Afrika: P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

USA: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Pass på straks å gi os beskjed om adresseforandringer. Husk å vedlegge en adresseappell fra *Den Enkle Sannhet* med din gamle adresse, og din nye adresse.

Om forside- bildet . . .

En måte Guds folk viser sann kjærlighet til sin Skaper på, er ved å komme i hu de dagene

Han har gjort hellige, og som Han har befalt skulle holdes hellig. Vi forskjell fra de religiøse høytidene som mange i våre dagers verden holder, åpenbarer Guds høytid: Guds store hensikt og plan med mennesket. Denne oversiktsleksjonen oppsummerer den sanne mening med Guds dager. Bildene viser medlemmer av Guds Verdensvide Kirke som holder løyhtifesten ved noen av kirkenes disnisvin av feststeder verden over.

Fotos: Ambassador College

Hvorfor de kristne skal holde GUDS HØYTIDER

Hvorfor innstiftet Gud ukesabbaten og, senere, årshøytidene? Hva symboliserer de? Gjaldt Guds høytider bare for det gamle Israel, eller gjelder de også for Guds nytestamentlige kirke?

GUD skapte menneskeheten i en fantastisk, ærefryktinngytende¹ hensikt! Den utrolige hensikten ble først åpenbart da mennesket ble skapt. Gud sa: «La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse» (1 Mos 1:26).

Bibelen åpenbarer her at Gud holder på å reprodusere seg gjennom mennesket. Han gjorde oss i den hensikt å forme og modellere oss i Hans karakter-«bilde» så vi, som ånd, kan bli født som medlemmer inn i Hans familie som styrer universet! Men dette skaperarbeidet tar tid. For å fullføre dette vidunderlige formålet med menneskeheten har Gud avsatt 7000 år — syv tusenårs-«dager» (2 Pet 3:8).

For de første 6000 årene siden Adams synd har Gud tillatt menneskeheten under Satans påvirkning å gå sine egne veier, gjøre hva den selv lyster og styre seg selv etter sine egne lover. I løpet av de påfølgende 1000 år vil menneskeheten bli styrt av Jesus Kristus og de hellige. Satan vil da bli fullstendig forhindret fra å sende ut sine onde holdninger² til folk.

Bibelen åpenbarer at Gud innstiftet visse dager for sin kirke. Disse dagene avbilder Hans *formål*³ med menneskelivet og *planen* som Han vil bruke for å oppnå dette formålet.

Ukesabbaten avbilder Guds hensikt

Da Gud skilte ut sabbaten og gjorde den hellig for menneskeheten (1 Mos 2:2-3; Mark 2:27), ga Han menneskeheten en hviledag som har en stor-slagen betydning.

Til sin «menighet i ørkenen», det gamle Israels forsamling (Apg 7:38), åpenbarte Gud at det å

holde sabbaten skulle være et «tegn» mellom Ham og Hans folk (2 Mos 31:16-17). Dette tegnet er et *identitetsbevis*. Det å holde ukesabbaten minner oss om at Gud er Skaperen av alt, også menneskeheten. Det er også et hovedtegn som identifiserer Guds *sanne* folk!

Sabbaten gir også Guds folk et bilde på det kommende tusenårsriket da menneskeheten vil «hvile» fra krig, fattigdom, frykt og lidelse. Denne 1000-årsperioden blir den syvende tusenårige 'dagen' — 'sabbaten' — i Guds 7000-årige 'uke'. Det er da kunnskapen om Guds vidunderlige formål vil fylle jorden (Jes 11:9).

Men det å holde sabbaten har også en annen betydning og mening. Den peker *fremover* mot fullførelsen av Guds åndelige skapelse i mennesket. Sabbaten er et bilde på den kristnes fremtidige *åndelige* «hvile» — når han blir født inn i Guds guddommelige rike eller familie! Med legemer av ånd vil vi aldri mer bli trette eller slitne. Vi vil alltid være våkne og aktive!

Bibelen åpenbarer også at Gud har utskilt og *helliget* visse andre dager i året i *tillegg* til ukesabbaten.

Høytidene skildrer Guds mesterplan

Gud har en mesterplan som Han fullbyrder sitt formål for menneskeheten med. Og Hans Sønn, Jesus Kristus, spiller hovedrollen i Guds lite kjente plan for menneskeheten.

Guds plan er åpenbart gjennom syv høytider. Disse årlige høytidene gir en skrittvis oversikt over hvordan Gud setter sin mesterplan for menneskeheten ut i livet. Hver av dem er et bilde på

en avgjørende begivenhet i Guds plan. Det var først da israelittene ble utfridd fra Egypt at Gud begynte å åpenbare sine årlige høytider.

Liksom Gud skapte ukesabbaten for mennesket *dengang* det ble skapt, ga Han sitt folk syv høytider med medfølgende årlige helligdager (sabbater), *dengang* Han dannet Israels menighet i ørkenen. Men under pakten som ble satt opp ved Sinai, fikk Israel intet løfte om å motta Guds ånd, og de kunne derfor ikke forstå den åndelige mening med disse høytidene.

Uansett om det kjødelige Israel manglet forståelse, forordnet Gud at Hans årlige helligdager skulle holdes for alltid! Kristus holdt dem. Den nytestamentlige kirke som Jesus grunnla i år 31 e Kr, holdt dem. Og Guds kirke holder dem idag!

Akkurat som ukesabbaten er et «tegn» mellom Gud og Hans folk, er de årlige helligdagene også det (2 Mos 31:13). De er «Herrens høytider» — «mine fastsatte tider,» sier Gud (3 Mos 23:2, 4).

Slik⁴ Det gamle testamentes Gud sa i 3 Mos 23:37-38, skal disse helligdagene holdes som helige sammenkomster, *ved siden av* ukesabbaten: «Til dette kommer Herrens [uke-]sabbater.» Og som vi så i leksjon 17, ble ikke Guds høytider, som er en del av Guds lov, avskaffet da Sinai-pakten opphørte å gjelde ved Kristi død.

Guds åndsunnfangede⁵ barn — våre dagers

åndelige Israel — skal år etter år gjenta hele historien i Guds vidunderlige plan ved at de holder Guds helligdager. Ved å holde disse dagene, blir de minnet om Hans store mesterplan og deres rolle i den.

Guds åndelige innhøstinger⁶

I det landet hvor oldtidens Israel bosatte seg (senere kjent som Palestina, der staten Israel ligger idag), har de en liten vår-korninnsamling som blir fulgt av en langt større innsamling om høsten. Disse årlige innsamlingene i jordbruket symboliserer Guds *åndelige* «innsamlinger» av menneskeheten!

Idag kan vi ut fra det Kristus og apostlene lærte forstå at Gud har til hensikt å la vårhøytidene illustrere at alle som Han har kalt til å bli Hans åndsunnfangede barn *før*⁷ Kristus kommer tilbake, bare er en «førstegrøde» (Jak 1:18) — at de bare er den relativt *lille begynnelsen* på Hans åndelige innsamling av individer til Hans guddommelige familie.

Høytidene i forbindelse med den langt større høstinnsamlingen skildrer at Gud vil kalle millioner av mennesker til frelse og status som barn i Hans herlige familie *etter* at Kristus har kommet tilbake.

INNHØSTINGSTID — Gud brukte den lille vårkornhøsten og den store høstinnsamlingen i det lovede land til å avbilde Hans *åndelige* innsamlinger av mennesker inn i Hans guddommelige familie. Bildet viser en urgammel måte å treske korn på i landsbyen Naim i nedre Galilea.

P. Gross

I 3 Mos 23 finner vi en oppsummering av disse årlige høytidene. De tre første, som begynner med påsken, er minnehøytider for den første delen av Guds mesterplan. De skildrer førstegrøden av Kristi arbeid. De siste fire ser inn i *fremtiden* og viser *hvordan* og *når* Gud vil høste den store grøden av folk inn i sin familie!

Høytidene bevart for Guds kirke

Oldtidens israelitter generelt forsto ikke Guds store hensikt med menneskeheten. Ei heller forsto de den åndelige betydningen av de forskjellige trinn i Guds mesterplan slik de er avbildet gjennom Hans høytider. Gud ga dem ikke denne åndelige forståelsen (Ef 3:4-5), for tiden var ennå ikke inne til å gi dem Hans hellige ånd.

Hvorfor ga da Kristus det gamle Israel Guds lov og høytider?

Bibelen forteller at «de levende ord» — Det gamle testaments Skrifter, som omfatter kunnskap om Guds ukesabbat, årssabbater og høytider, og Guds sanne kalender — ble gitt til Israel for at de skulle gi dem videre fra slekt til slekt. Som vi i Apg 7:38 kan lese om Moses, som representerte israelittene: «Han mottok levende ord for å gi dem til oss [nytestamentlige kristne]».

Men mer enn 700 år senere ble Israels hus ført bort som fanger av assyrerne, hvorpå de tapte sin identitet og sin kunnskap om Gud. De bevarte ikke de hebraiske eller gammeltestamentlige Skrifter eller Guds kalender for de kristne idag.

Hvem var det da som gjorde det?

Jødene!

Jødene, dvs Judas hus, som var blitt utskilt fra

Israels rike etter Salomos død, ble under kong Nebukadnesar ca 120 år senere ført til Babylonias som fanger. Men Juda *bevarte kunnskapen* om sin identitet og sin Gud.

Etttersom jødene var fullt klar over at de var kommet inn i det babylonske fangenskap fordi de hadde brutt sabbaten (Neh 13:17-18), ble de overdrevent nøye⁹ med å holde den. Enda de manglet⁹ åndelig forståelse, bevarte de trofast sin kunnskap om den sanne sabbat og bevarte Det gamle testaments skrifter og den sanne kalender.

Legg merke til hva Paulus spør om under Guds inspirasjon: «Hva fortrinn har da jøden?» Så gir han et delvis svar: «Mye på alle vis! Først og fremst at Guds ord ble betrodd dem» (Rom 3:1-2).

Gud brukte jødene til å bevare de hebraiske Skrifter (Det gamle testamente) og dessuten ukesabbaten og kalenderen, slik at vi kan vite nøyaktig¹⁰ når vi skal holde Guds høytider hvert år. Han betrodde Juda å bringe denne åpenbarte kunnskapen videre til den nytestamentlige åndsunnfangede kirke!

Alle Guds høytider er oppført samlet i 3 Mosebok 23. Kapitlet begynner med sabbaten, som er en ukentlig høytidsdag¹¹. Leksjon 24-31 vil beskrive disse viktige høytidene i detalj, og de vil begynne med ukesabbaten. En hel leksjon vil bli viet til hver av dem. De livsviktige detaljene i Guds mesterplan som Han følger for å gjennomføre sin verdige hensikt med menneskeheten, vil utfolde seg for deg i de kommende leksjonene!

Denne leksjonen vil gi en oversikt over hver av Guds helligdager, med hovedvekt på deres symboliske betydning og hvilken relevans de har for de kristne idag. La oss begynne å forstå den fantastiske mening med disse «Herrens høytider»!

LEKSJON 23

Guds syvendedags-sabbat

Som vi har sett i tidligere leksjoner, går Guds plan ut på at Guds styre skal gjenoprettes på jorden gjennom Hans guddommelige herskende rike, som vil bestå av ånds fødte medlemmer av Hans familie. Guds styre er grunnlagt på Hans åndelige kjærlighetslov, det vil si kjærlighet mot Gud og kjærlighet mot ens neste. Guds kjærlighet er ytterligere fremhevet ved De ti bud. De første fire angir hvordan man elsker Gud, det vil si hvordan vi skal tilbe Ham.

Likesom de andre ni bud er det fjerde en

helt vesentlig del av Guds lov. Det å holde Guds sabbat, er et tegn som identifiserer dem som dyrker Gud Skaper og bare Ham. Grunnen til dette er at sabbaten er til minne om Guds skapergjerning. Men sabbaten peker også frem mot tusenårsriket og fullførelsen av Guds åndelige skapelse i mennesket.

La oss begynne å forstå den store meningen som ligger i det å holde sabbaten.

1. På hvilken dag av den såkalte skapelsesuken hvilte Gud? 1 Mos 2:2-3; 2 Mos 20:11. Hvilte Han fordi Han var trett etter alt det Han hadde gjort de foregående seks dagene? Jes 40:28.

KOMMENTAR: Gud består av ånd og blir aldri

trett slik fysiske mennesker blir det. Derfor hadde Han ingen grunn til å hvile, bortsett fra at Han ved å hvile, «skapte» sabbaten og satte et eksempel som vi mennesker skal følge.

2. Hvem i Guds familie skapte den aller første sabbaten? Kol 1:13–16; Mark 2:27–28.

KOMMENTAR: Jesus Kristus er Herre over sabbaten fordi det var Han som skapte den! Ved ikke å arbeide på den syvende dag i skapelsesuken utskilte Han for spesiell og hellig bruk den tidsperioden og hver syvende dag fra da av.

(Sabbaten begynner om kvelden ved slutten på den sjette dagen og ender ved slutten på den syvende dagen. Se 3 Mosebok 23:32 som et eksempel på når Gud begynner og slutter dagene. Hvis du har spørsmål om hvordan du skal holde sabbaten der du bor, vil vi anbefale at du skriver til oss for nærmere veiledning.)

3. Hvem sa Jesus at sabbaten var skapt for? Mark 2:27. Hvem oppfatter så det? 2 Mos 20:8–10, særlig vers 10.

KOMMENTAR: «Sabbaten ble til for menneskets skyld», erklærte Jesus. Hver syvende dag etter skapelsen ble av Gud satt til side som tid som menneskene spesielt skulle holde. Sabbaten skulle gjagne *alle* som noensinne ville leve, hvis de holdt den slik Gud hadde til hensikt.

4. Hvordan mente Kristus at sabbaten skulle gjagne menneskeheten? 5 Mos 5:14. (Merk ordet «hvile».)

KOMMENTAR: Ordet *sabbat* betyr «hvile» på hebraisk, det språket som Det gamle testamente er skrevet på. Fysisk hvile og mental avkobling etter en travel uke er klare grunner for å holde sabbaten. Gud visste at menneskene med jevne mellomrom ville trenge hvile og avveksling fra sitt arbeid.

Men hensikten med å holde Guds sabbat går langt ut over det å bare hvile på den. Sabbaten har å gjøre med Guds storslagne *hensikt* med å skape menneskeheten!

Menneskene trenger i fortvilt grad denne tiden hver uke til å ha *nær åndelig kontakt* med Gud. Sabbaten gir oss tid til å tenke mer på Gud, be til Ham, dyrke Ham (både privat og i fellesskap med andre) og å studere Bibelen for å forstå mer av Guds store formål med våre liv og hvordan det kan oppnås.

5. Skulle det å holde sabbatsdagen være et spesielt identitetstegn mellom Gud og Hans folk? 2 Mos 31:13, 16–17. Gjorde Gud også det å holde sabbaten til en *egen pakt* med sitt folk? Vers 16. Skulle den være en *evig* og *for alltid* bindende pakt? Vers 16–17.

KOMMENTAR: For at oldtidens israelitter skulle komme i hu at den evige Gud er Skaper, Opprett-

holder og Øverste Hersker over hele sitt skaperverk, utpekte Gud det å holde sabbaten som det ene¹² store tegnet som alltid skulle minne dem om at *Han* er Skaperen, og at *de* var Hans utvalgte folk. Det var det ene budet som spesielt skulle atskille Israel fra alle andre folk.

Derfor ga Gud en *dobbel* befaling om at sabbaten skulle holdes ved å gjøre den til en *atskilt* pakt eller overenskomst med sitt folk Israel. (Sabbaten var et av de ti budene Gud allerede hadde gitt dem.) Det skulle være en *evig* pakt — et *tegn* som ville identifisere Guds folk gjennom alle generasjoner, også dagens «åndelige Israel» — åndsunnfangede medlemmer av Guds nytestamentlige kirke.

6. Åpenbarer Bibelen helt klart at en ekte kristen er en som er blitt en *åndelig* israelitt, dvs en del av Abrahams «ætt» gjennom Jesus Kristus? Gal 3:28–29; Rom 4:16.

KOMMENTAR: Gud innstiftet den særskilte sabbatspakten med Abrahams fysiske etterkommere. Den skulle adlydes fra slekt til slekt. Idag er alle åndsunnfangede kristne blitt Abrahams *åndelige* etterkommere, og de holder derfor sabbaten!

Sabbaten er en påminnelse om vår Skaper, som ikke bare skapte universet, men som også er i ferd med å skape sin hellige, rettferdige karakter i de åndsunnfangede kristne — en karakter som vil være evig fra og med når de blir født inn i Hans guddommelige familie! Slik *minner* sabbaten oss hver uke om Gud Skaper og Hans vidunderlige hensikt med menneskeheten.

7. Holdt Jesus Kristus sabbaten? Luk 4:16, 31.

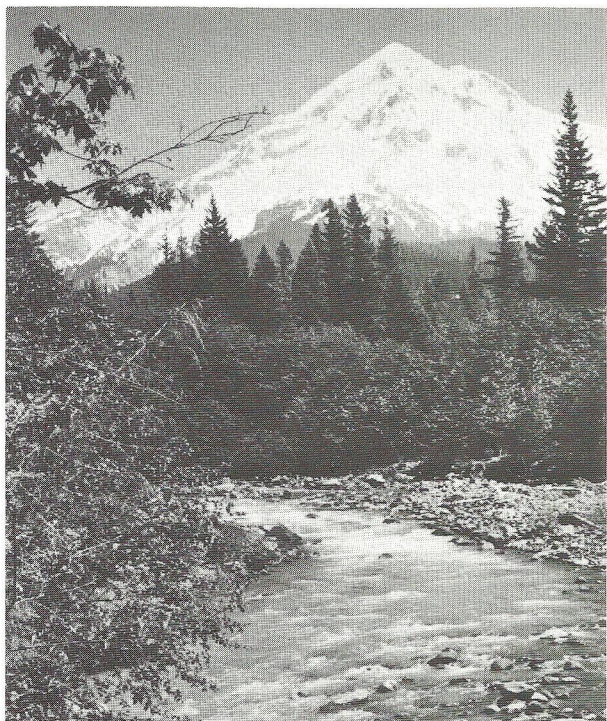
KOMMENTAR: Jesus gikk regelmessig til gudstjeneste på sabbatsdagen. Han adlød *sitt eget bud* om å møte til gudstjeneste hver sabbat (3 Mos 23:3).

Dette er den dagen Han naturlig nok ville helligholde, fordi Han er dens skaper og den som forordnet at den skulle holdes hellig!

8. Pleide også apostelen Paulus å holde sabbaten? Apg 17:1–2. Fins det andre bevis på at den tidlige nytestamentlige kirke holdt sabbaten? Apg 13:13–16, 42, 44; 18:1, 4.

KOMMENTAR: Det er ikke tvil om at Guds tidlige nytestamentlige kirke holdt sabbaten. De som legger vinn på å lyde Gud idag, vil også holde den samme dagen som Jesus, Paulus og hele oldkirken holdt.

9. Hva er Guds advarsel i Hebreerne 3:8–12, 17–19? (Legg merke til ordet *hvile* i vers 11 og 18.) Var gjenstridighet, og særlig det å bryte sabbaten, grunnen til at Gud nektet en hel generasjon israelitter å komme inn til Hans «hvile»? Esek 20:12–13, 15–16.

Tillatelse fra Oregon State Highway Dept.

GUDS SKAPERVERK — Ved å holde Guds syvendedagsabbat hellig hver uke blir Guds åndsunnfangede barn minnet om at Gud er Skaperen.

KOMMENTAR: Landet Kanaan — den lovede «hvilen» som Israel endelig kom inn til (Jos 1:13) — er i Bibelen omtalt som et bilde på den kristnes åndelige «hvile» — at han blir født inn i Guds rike eller familie og lever evig.

10. Hvis vi tror på Gud og adlyder Ham, vil vi da komme inn til Hans «hvile» — evig liv i Hans rike? Heb 4:3, første setning og vers 11.

KOMMENTAR: Sammenhengen er klar: Troen på Gud er det samme som aktiv lydighet. De som virkelig tror Gud, holder Hans sabbat!

Guds sabbat skal man ikke ta lett på eller glemme. Vi blir pålagt å komme den i hu (2 Mos 20:8) fordi den er til minne om Guds gjenskaping av jorden og skapelsen av mennesket.

Sabbaten gir også et bilde på den kommende evige «hvile» for sanne kristne, en hvile de vil komme inn til når de blir født inn i Guds familie som Guds ånds fødte barn. Da vil de være *fri* for alle de fysiske svakheter og begrensninger som tilhører dette liv.

11. Befalte Gud at hele Israel skulle komme sammen (ha en «sammenkomst») på ukesabbaten? 3 Mos 23:3. Hva blir de nytestamentlige kristne formanet om når det gjelder det å komme sammen? Heb 10:25.

KOMMENTAR: Hver uke møter Guds folk idag opp ved Guds Verdensvide Kirkes ukentlige sab-

batsgudstjenester i mer enn 50 land over hele verden. Hver sabbat kommer de sammen for å ta imot åndelig veiledning fra Bibelen, slik den blir undervist av presteskapet i Guds kirke (Ef 4:11-13).

Guds folk *gleder seg* over Hans sabbat og nyter samværet med hverandre på denne dagen. De lærer hvilken stor velsignelse det er å holde Guds sabbat hellig — dagen som minner oss om Gud Skaper og Hans fantastiske hensikt med menneskeheten!

Påskan

De fleste bibelutleggere og -lærde er enige om at de mange spredte referansene i Det nye testamente til Guds høytider viser at det å holde disse høytidene var kjent, godtatt og til og med tatt for gitt i oldkirken. Og enda viktigere, at Kristus og Guds kirke hadde som *sedvane* å holde høytidene:

«I den kristne oldkirke var det ingen som satte spørsmålsteget ved riktigheten av å holde høytidene sammen med hele det jødiske folk. Det trengte derfor ikke å bli nevnt spesielt» (*The New International Dictionary of New Testament Theology*, bind 1, s. 628).

Ut fra en gransking av Det nye testamente er det imidlertid tydelig at Guds høytider fikk en ny betydning i Guds apostoliske kirke. Jesu lære og eksempel ga en ny innsikt i betydningen av disse høytidene og hvordan de skal holdes.

Se hva *Encyclopædia Britannica* sier om hvordan Guds nytestamentlige oldkirke holdt de bibelske høytidene på en ny og annerledes måte: «At spesielle tider [som f.eks påskesøndag og jul] skulle være hellige, var en helt fremmed tanke for de første kristne . . . [som] fortsatte å holde de jødiske høytidene [fra 3 Mosebok 23], omenn i en ny ånd, til minne om begivenheter som disse høytidene hadde forespeilt» (bind 8, s 828, utgave 11, våre uthevelser).

1. Hvem skapte ifølge¹³ Bibelen høytidene i tillegg til ukesabbaten? 3 Mos 23:1-4. Erklærte Gud spesielt at Hans høytider skulle holdes i tillegg til ukesabbaten? Vers 37-38.

KOMMENTAR: Legg merke til at dette ikke er «jødenes» eller «Moses' høytider», slik noen har trodd. De er *Guds egne høytider*, som Gud innstiftet og ga til sitt folk for at det skulle holde dem årlig.

2. Hvilken høytid er den første som skal holdes årlig? 3 Mos 23:5. Når innstiftet Gud den første påskan? Les og sammenfatt 2 Mos 12:1-14, 21-27.

KOMMENTAR: Påskan, den første av Guds påbudte høytider, forestiller begynnelsen — det aller

første skritt — i Guds store mesterplan for menneskehetens frelse.

Påskan skulle være en årlig påminnelse om hvordan Gud grep inn da Han befridde israelittenes førstefødte fra døden. Den ga også en forhåndsskildring av Jesu Kristi, «vårt påskelams», store offer (1 Kor 5:7; 1 Pet 1:18–19) for menneskehetens synder. At israelittenes førstefødte den første påskan ble spart fra dødsengelen gjennom lammets utgytte blod, er et symbolsk bilde på at vi idag gjennom Kristi offer blir spart for syndens evige straff (Rom 6:23).

Etter Jesu død ble den nytestamentlige påskan, som nå ble feiret med de nye symbolene usyret brød og vin, en årlig minnehøytid over Hans offer, for Jesus ble den *virkelighet* som påskelammets hadde vært en forespeiling¹⁴.

3. Befalte Gud, før Sinai, at påskan alltid skulle holdes? 2 Mos 12:14, 24. Holdt Jesus Kristus påskan? Joh 2:13, 23.

KOMMENTAR: Jesus holdt høytidene. Som Det gamle testaments Gud var det Han som ga Israel dem!

4. Innstiftet Jesus, i nærvær av sine 12 disipler, den nytestamentlige påskan om aftenen før Han ble korsfestet? Luk 22:7–8, 14–20. Hvilket *nytt* bud ga Han dem angående det å holde påskan? Joh 13:1–5, 14–15.

5. Nektet først Peter Jesus å vaske hans føtter? Vers 6–8. Kunne Peter ha noe som helst samkvem med Jesus med mindre han lot Ham vaske hans føtter? Vers 8. Hvorfor innstiftet Jesus dette nye ritualet med fotvasking under sitt siste påskemåltid? Vers 12–16.

KOMMENTAR: Siden åpne sandaler var det vanlige fotføyet i de dager, kunne føttene bli ganske skitne¹⁵. Fotvask når man kom inn i et hus, ble ansett for et slaverarbeid og ble vanligvis utført av de ringeste tjenerne.

Ved å vaske disiplenes føtter, viste Jesus dem at Han var kommet til jorden for å *tenne* menneskeheten. Kort etter beviste Han graden av sin fullstendig ubegrensete tjeneste til den verden da Han ga sitt eget *liv* for menneskehetens synder. Fotvasken gir et bilde på den *yamyke* og *tjenende* innstilling overfor andre som Kristus ønsker at enhver kristen skal ha.

6. Fikk disiplene et klart påbud fra Jesus om å vaske hverandres føtter? Joh 13:14–15. Skulle de lære verden å gjøre det samme? Matt 28:19–20. Blir de som lyder Kristi ord ved å delta i denne meningsfulle seremonien, lovet en særskilt velsignelse? Joh 13:17; 14:23.

7. Hvilken fullstendig *ny måte* å holde påske på innstiftet Jesus kort før sin død? Matt 26:26–29.

Hvilket bud ga Han disiplene angående denne nye måten å holde påske på? Luk 22:19–20. Skulle de lære verden dette? Matt 28:19–20.

KOMMENTAR: Jesus avskaffet ikke påskan — Han oppfylte den og forandret *symbolene* som blir brukt. I stedet for årlig å utgytte blod fra et lam og steke og spise kjøttet, skal vi nå bruke usyret brød og vin. Vi er pålagt å holde den nytestamentlige påskan som et *årlig minne* om Kristi lidelse og død. Det er ved å spise Hans kjøtt og drikke Hans blod, noe som symbolsk skjer ved å ha del i det usyrede brødet og vinen, at vi kan motta evig liv (Joh 6:32–33, 35, 50–51, 53–58).

«Inntil han kommer» bekrefter påskan år etter år (1 Kor 11:26) de sanne kristnes tro på blodet fra «vårt påskelam... Kristus» (1 Kor 5:7) for syndsforlatelse, noe som symboliseres ved at vi drikker vinen.

Det å spise av det brudte brødet symboliserer vår tro på Kristi legeme, som ble brutalt slått og pisket av romerne. Det viser vår totale hengivenhet til Gud og Hans livsform — vår villighet til å ha del i Kristi lidelser, å lide som kristne for rettferds skyld (Rom 8:17; 1 Pet 2:19–25; 3:14). Kristus led denne torturen og den etterfølgende døden på korset, så vi gjennom tro på Hans brutte legeme og utgytte blod kan få våre synder forlatt, og slik at Han kan leve i oss og vi i Ham ved en ny og innviet levemåte (Heb 10:19–20; Joh 6:53–58).

Slik Kristus selv befalte, holder sanne kristne idag påske den dagen Han led og døde — den 14. i den første måned i Guds kalender, om aftenen etter døgnet begynnelse. (Den *nyøktige*¹⁶ datoen for påskan og alle Guds høytider varierer fra år til år i den romerske kalender. De rette datoene for høytidene flere år fremover er angitt bakerst i heftet *Hedenske helligdager eller Guds hellige dager?*)

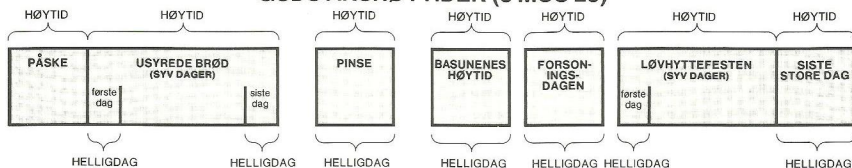
8. Lærte Paulus de nytestamentlige kristne å holde påske ved å innta de nye symbolene med usyret brød og vin slik Jesus hadde gjort og befalt? 1 Kor 5:7–8; 11:23–26.

KOMMENTAR: Den kirken Jesus bygde holdt påskan og de usyrede brøds dager — *ikke* påske-søndag.

9. Vil påskan bli holdt av Kristus og andre etter at Han har opprettet Guds rike på jorden? Matt 26:29; Luk 22:15–16. Skal den i mellomtiden bli holdt som en *minnedag* om Kristi lidelse og død? Les 1 Korinter 11:25–26 på nytt.

KOMMENTAR: Jesus befalte disiplene å holde påske til minne om Ham inntil Han vender tilbake. Apostlene holdt den, og idag holder Guds kirke fortsatt påskan!

GUDS ÅRSHØYTIDER (3 MOS 23)

Tegning: Ambassador College

De usyrede brøds høytid

Påskan, den første av Guds årshøytider, symboliserer det aller første skrittet i Guds store mesterplan for menneskehetens frelse. Det var Jesus Kristus, «vårt påskelam» (1 Kor 5:7), som led og døde for våre synder. Men det å ta imot Kristi offer som soning for våre synder er ikke nok.

Så snart vi har angret og fått tilgivelse fra Gud, må vi legge vinn på *helt å komme ut av synd*. Vi må komme ut fra denne verdens syndige veier (Åp 18:4) — slik Israel forlot¹⁷ Egypt, et bilde på synd (Heb 11:25–26). Vi må gjøre vårt beste for å få *all synd* vekk fra oss. Det er *vår* del i Guds mesterplan.

For å hjelpe oss til ikke å glemme det *andre* skrittet i Guds plan, ga Kristus sin kirke den andre årshøytiden. Det å holde denne høytiden innprenter oss at vi må gjøre vårt beste for ikke å vende tilbake til de syndene som Jesus ga soning for med sitt utgytte blod. La oss forstå dette.

1. Hvilken høytid påbød Gud israelittene å holde umiddelbart etter påskan? 2 Mos 12:17; 3 Mos 23:6. Skulle de holde den bare denne ene gangen? 2 Mos 12:17; 13:10.

KOMMENTAR: Legg merke til at Gud ga de usyrede brøds høytid *før* folket nådde Sinai berg — selv før de forlot Egypt. Den skulle også holdes av alle generasjonene etter dem — for all tid!

2. Hvor mange dager skal de usyrede brøds høytid vare? 2 Mos 12:15; 34:18; 4 Mos 28:16–17; 5 Mos 16:3–4. Ble den første og den syvende dagen utskilt som *hellige* dager — dager som folket skulle ha en hellig samling på, stort sett slik de ville gjøre på ukesabbaten? 2 Mos 12:16; 3 Mos 23:3, 7–8.

KOMMENTAR: Den første måneden i den hebraiske kalenderen, som Gud inspirerte jødene til å bevare for de nytestamentlige kristne, ble kalt abib eller, senere, nisan. Den faller til dels i mars, og til dels i april etter dagens gregorianske kalender. De usyrede brøds høytid begynner 15 abib, dagen etter påskan. Den fortsetter i syv dager til og med 21

abib. Både 15 og 21 abib er spesielle sabbater — årlige «hellige sammenkomster» — dager for hvile og gudsyndyrkelse.

Her passer det å skjelne¹⁸ mellom Guds høytider eller fester, og Hans årlige helligdager eller sabbater. Guds mesterplan omfatter *sju* høytider. To av disse, de usyrede brøds høytid og løvhyttefesten, er på syv dager. Det er også *sju* årlige helligdager, som er sabbater for hvile fra vanlig arbeid. Hver av disse forekommer på, eller i løpet av, en høytid (de usyrede brøds høytid har to). Men påskan, den første av høytidene, er *ikke* en helligdag eller årlig sabbat. (Se diagrammet ovenfor.)

3. Skulle israelittene få *all* surdeig og gjærbakst ut av sine hjem, og holde det borte alle de syv dagene under de usyrede brøds høytid? 2 Mos 12:15–19; 13:7.

KOMMENTAR: I forbindelse med de usyrede brøds høytid er «surdeig» ethvert stoff som brukes til å få deig til å heve seg ved at det dannes kulldioksid. Dette gjelder hevemidler som gjær, natron og bakepulver.

4. Er surdeig helt klart et symbol på synd? Matt 16:6, 11–12; Luk 12:1; 1 Kor 5:8.

KOMMENTAR: Surdeig er i Bibelen ofte omtalt som et bilde på synd. Surdeig blåser opp — og det samme gjør synd. Usyret brød er flatbrød eller knekkebrød som ikke inneholder noe hevemiddel, og som derfor symboliserer fraværet av synd. Og siden syvtallet i Guds nummerering betyr fullførelse og fullkommenhet, minner de syv dagene i de usyrede brøds høytid oss om at Gud vil at Hans folk skal legge vinn på å få synd fullstendig ut av sine liv.

5. Pålegger Gud sitt folk særskilt å spise usyret brød under denne høytiden? 2 Mos 12:15, 19–20; 3 Mos 23:6.

KOMMENTAR: Israelittene skulle ikke alene få all surdeig og syret mat bort fra sine eiendom. Det ville bare ha symbolisert å få vekk synd. De fikk pålegg om også å *spise* usyret brød i løpet av de usyrede brøds høytid. Det å spise usyret brød symboliserer

det motsatte av synd, nemlig *aktiv lydighet* mot Gud! (Det er imidlertid ikke nødvendig å spise usyret brød *hver eneste* dag i høytiden, noe som vil bli nærmere forklart i leksjon 26.)

6. Etter vår omvendelse og dåp stryker Kristi offer ut alle våre tidligere synder. Hva svarte Paulus da han spurte om vi skulle fortsette å synde? Rom 6:15–16. Hvilken befaling ga han som apostel? Vers 11–13.

KOMMENTAR: Kristus døde for at vi ikke skulle behøve å sone dødsstraffen (Rom 6:23). Etter vår omvendelse og dåp forventer Gud at vi gjør vårt beste for å *lyde* Hans lov — at vi «avsyrer» våre liv. Gud vil ikke at vi skal fortsette å synde, for Kristus er ikke en syndens tjener (Gal 2:17).

7. Sa Paulus under Den hellige ånds inspirasjon at de nytestamentlige kristne skulle holde de usyrede brøds høytid? 1 Kor 5:8.

8. Hva sa Paulus som klart viser at Guds menighet i Korint på den tid holdt de usyrede brøds høytid? Vers 7. Merk ordene: «siden dere jo er usyret».

KOMMENTAR: Apostelen Paulus fortalte menighetsleddene i Korint, som fysisk var usyret, om at de skulle fjerne åndelig surdeig. De skulle holde høytiden, ikke bare med usyret brød, men også med renhetens og sannhetens åndelige «usyrede» innstilling.

9. Vil Gud at de kristne skal komme ut av denne verdens syndige vei? Åp 18:4. Skal vi til stadighet legge vinn på å få synd ut av våre liv etterhvert som den dukker opp? Heb 12:1, 4.

KOMMENTAR: Om vi skal bli ånds fødte medlemmer av Guds familie, må vi bevise at vi vil lyde Gud her og nå ved å legge vinn på å få syndens åndelige surdeig ut av våre liv og holde den ute! Dette er *vår del* i Guds store mesterplan.

Derfor gir denne syv dager lange usyrede brøds høytid hver vår de åndsunnfangede kristne en spesiell påminnelse om deres stadige behov for å holde Guds bud. Det er en tid hvor de symbolsk fornyer sin beslutning om å leve i harmoni med Guds lov — om å vie sine liv på ny til fortsatt åndelig vekst og seier.

Pinsen¹⁹ — førstegrødens høytid

Gud vet at skal det lykkes for oss å få synden *varig* ut av våre liv, er vår egen menneskelige viljestyrke og våre egne evner²⁰ ikke nok. Vi trenger åndelig kraft fra Guds hellige ånd til å hjelpe oss å holde Guds åndelige lov.

Dette er *trede skritt* i Guds mesterplan, som blir skildret ved den tredje årshøytiden, pinsedagen, som også kalles ukenes eller førstegrødens høytid.

1. Hvilke instruksjoner ga Gud for denne høytiden? 3 Mos 23:15–17, 20. Var denne høytiden en helligdag, det vil si en sabbatsdag med hvile, hvor folket også skulle komme sammen? Vers 21. Skulle Guds folk holde den hvert år for alltid? Samme vers.

KOMMENTAR: Her må vi forstå symbolikken i en seremoni som er knyttet til de usyrede brøds høytid, og hvordan den passer inn med den tredje årshøytiden. Meningen med denne seremonien er viktig, selv om den ikke er blitt utført siden romerne ødela templet i år 70 e Kr.

2. Hva slags offer skulle bæres frem for Gud før innhøstingen om våren²¹ kunne begynne? Vers 9–11, 14.

KOMMENTAR: Som forklart i innledningen til denne leksjonen, innstiftet Gud sine høytider i forbindelse med de to årlige innhøstingene i jordbruket i Palestina. Gud bruker disse innhøstingene som et bilde på de to åndelige 'innhøstingene' i Hans store mesterplan.

De fysiske innhøstingene hjelper oss å forstå at Gud idag ikke tar seg av det store flertall i verden. Gud kaller nå bare et littell mindre tall inn i sin kirke før Kristi gjenkomst. Gud vil at vårhøytidene årlig skal illustrere for Hans kirke at Hans åndsunnfangede barn er frelsens «førstegrøde» (Jak 1:18) — den relativt *lille begynnelsen* av Hans åndelige innhøsting av mennesker inn i Hans goddommelige familie.

Vårinnhøstingen begynte slik: På morgenen den første dag i uken (søndag) under de usyrede brøds dager ble melet fra et byggek²² som var skåret kvelden før, bragt til presten, som så svingte det i luften for å få det godtatt av Gud. Dette svingekornbåndet (3 Mos 23:15) representerte det *første* av førstegrødeinnhøstingen.

Så snart svingekornbåndet var ofret, kunne innhøstingen begynne. Innhøstingen om våren ble avsluttet ved tiden for førstegrødens høytid, som falt på en søndag, den 50. dag av innhøstingstiden som begynte med svingekornbåndet. (Det nytestamentlige navnet på denne høytiden er pinse, som er avledet av det greske *pentekoste* og betyr bokstavelig «femtiende [dag]».)

Folket samlet seg på denne årssabbaten for å takke Gud for førstegrøden av årets avling som Han hadde gitt dem. La oss nå se den interessante forbindelsen mellom svingekornbåndet og Jesus Kristus.

3. Hvem var den første til å bli oppvekket fra de døde og bli født inn i Guds familie? Apg 26:23. Var Han derfor den *første* av førstegrøden av Guds åndelige innhøsting? 1 Kor 15:20, 23; Kol 1:18. Er de åndsunnfangede kristne følgelig helt tydelig

førstegrøden i Guds store mesterplan? Jak 1:18; Rom 8:23.

4. Etter at Kristus var oppvekket fra de døde, måtte Han da stige opp til sin Far i himmelen; Joh 17:17. Kunne Hans disipler røre ved Han senere samme dag, etter at Han var kommet tilbake fra himmelen? Sammenlign Matt 28:9 med Joh 20:19-20, 27-28.

KOMMENTAR: Dette var ukens første dag (søndag) under de usyrede brøds høytid. Det var på selvsamme morgen som da svingekornbåndet ble ofret, at Jesus Kristus ble godtatt av sin Far som det *åndelige* «svingekornbåndet» i himmelen!

Kristus fullbyrdet dermed symbolikken i Det gamle testamentes svingekornbånd. Han var den første oppstandne Guds Sønn — det første innhøstede produkt av Guds mesterplan. Han ble Guds *førstefødte* Sønn — det første menneske til å fullføre frelsesprosessen og bli «født på ny».

Men Jesus kunne ikke ha blitt vår frelses høvding og vår eldre bror uten å ha en livsviktig ingrediens fra Gud — noe vi alle må ha hvis vi skal bli født igjen slik Han ble det.

5. Kunne Jesus gjøre noe åndelig arbeid, medregnet det å lyde Gud, bare ved sin egen styrke som menneske? Joh 5:30; 8:28. Hvor fikk Han den nødvendige styrken fra? Joh 14:10, siste del.

KOMMENTAR: Faderen «ble» i Jesus gjennom Den hellige ånd!

6. Lovet Kristus sine disipler den samme åndelige hjelp? Joh 14:16, 26.

7. På hvilken dag fikk faktisk disiplene Guds hellige ånd? Apg 2:1-4. Ble de dermed medlemmer av Guds åndelige kirke? 1 Kor 12:12-14.

KOMMENTAR: Disiplene fikk Den hellige ånd på pinsedagen, slik Jesus hadde lovet. Det var på pinsedagen at Gud sendte sin ånd for å *grunnlegge* sin kirke — for å unngå og styrke førstegrøden som Han begynte å kalle inn i sin kirke, noe som ble symbolisert ved de to «vingebrødene» som er nevnt i 3 Mos 23:17, 20.

Den nytestamentlige pinsen er nå en *minnedag* til minne om grunnleggelsen av Guds nytestamentlige kirke, hvilket skjedde ved at disiplene mottok Den hellige ånd. Det var på pinsedagen i år 31 e Kr at de første av *førstegrøden* av Guds åndelige innhøsting begynte å bli gjort klare for ved Hans ånd å bli høstet inn i Guds guddommelige familie.

Basunenes høytid

Men de som utgjør førstegrøden, kan ikke høstes inn i Guds familie med mindre de blir «født på ny» (Joh 3:3-8), dvs gjenoppvekket og forvandlet til

ånd. Det vil ikke skje før Jesus Kristus kommer tilbake. Og det bringer oss til *fjerde skritt* i Guds mesterplan.

Basunenes høytid skildrer en avgjørende begivenhet i Guds frelsesplan. Denne høytiden skildrer ikke bare Kristi komme for å gjenopplive og forvandle førstegrøden. Den skildrer også den fryktelige tiden med verdenskrig som ligger like foran oss, og Jesu Kristi inngrep for å frelse menneskeheten fra total tilintetgjørelse og for å etablere Guds rike på jord.

La oss forstå hvordan denne høytiden passer inn i Guds store mesterplan.

1. Når skal den fjerde årshøytiden holdes? 3 Mos 23:23-25. Er dette også en årssabbat med hvile fra ens vanlige arbeid? Vers 24-25. Blir Guds folk pålagt å komme sammen frem for Gud på denne helligdagen? Vers 24.

KOMMENTAR: Tallet *syv* i Guds plan angir at noe fullføres og gjøres fullkomment. Den syvende måneden i Guds kalender inneholder de fire siste høytidene og skildrer at Guds mesterplan for menneskeheten blir fullført. Høytiden som faller på den første dagen i denne måneden, markerer begynnelsen på de siste begivenhetene i Guds plan.

2. Skulle denne høytiden være en dag med basunklang til påminnelse? Vers 24.

KOMMENTAR: Det er fra denne seremonien at basunenes høytid har sitt navn. Det er en hel del symbolsk mening knyttet til denne basunblåsingen — særlig når det gjelder tiden like før Kristi gjenkomst.

Ved siden av at basuner ble brukt til å kalle Guds folk til sammenkomst ble det blåst i dem for å varsle Guds høytider. Basuner ble også brukt som alarm mot inntrengende hærer og forestående krig. Denne skrekkinngjende lyden fylte folket i oldtidens Israel med frykt fordi de visste at krigens redsler var umiddelbart forestående! Det er dette varsløt om *krig* som atskiller basunenes høytid fra Guds andre høytider.

3. Når ville ifølge Jesus Guds kommende rike bli etablert? Ville det skje i en tid med verdenskrig? Matt 24:3, 6-8; Luk 21:31. Vil menneskeheten da ha makt til å tilintetgjøre alt menneskelig på denne jord? Matt 24:21-22.

4. Hva sier Åpenbaringsboken om det å blåse i overnaturlige basuner like før Jesus Kristus kommer tilbake? Åp 8:1-2, 6.

KOMMENTAR: Da det syvende seglet som dekket bokrullen (Åp 5:1) ble åpnet, avdekket det syv engler med hver sin basun. Disse basunene sto for de enorme verdensbegivenhetene som skulle etterfølge hverandre. De vil være fysiske avstraffelser fra Gud for å advare landene om ikke å gå dypere

inn i nasjonale og personlige synder. De siste tre basunplagene, eller «veene», skildrer spesielt tre faser av en katastrofal verdenskrig. Ved den tredje vil menneskeheten bli frelst fra utsettelse ved Jesu Kristi gjenkomst!

5. Vil de som vender seg til Gud, bli beskyttet fra disse basunplagene? Åp 3:10; 7:2-3; 12:14. Er det for de «utvalgte» skyld at Kristus vil gripe inn i verdensbegivenhetene for å forkorte tiden med den store trengsel og redde menneskeheten fra en kjernefysisk utsettelse? Matt 24:22.

KOMMENTAR: Guds utvalgte er *førstegroden* av Hans store mesterplan. Det er dem Gud har kalt ut av denne verden for å bli «førstegrodeinnhøstingen» av den guddommelige familien som Han er i ferd med å skape.

6. Lovet Jesus å sende sine engler for ved veldig basunklang å samle sine utvalgte? Vers 30-31. Varsler støtet i denne basunen tiden for når de døde i Kristus vil oppstå? 1 Tess 4:16-17; 1 Kor 15:51-52; Åp 11:15-18. Er dette basunstøtet det syvende og siste av de syv basunstøt som ble introdusert i Åpenbaringen? 1 Kor 15:52.

KOMMENTAR: Ved lyden av den syvende basun, som annonserer Jesu Kristi gjenkomst, vil *førstegroden* i Guds plan oppstå og bli forvandlet — *født* inn i Guds familie som uodelige vesener! Gud vil da ha samlet inn den første og mindre, åndelige høsten av individer inn i sin familie. Så vil de begynne å hjelpe Kristus å regjere på jorden (Åp 20:6) og samle inn den andre og langt større åndelige høsten i løpet av og etter tusenårsriket. De tre siste høytidene avbilder detaljene for hvordan dette vil bli gjennomført.

Forsoningsdagen

Hva med Satan? Hva hender med ham etter Kristi gjenkomst?

Femte skritt i Guds mesterplan, forsoningsdagen, gir svaret. Den skildrer at djevelen Satan blir avsatt av Kristus fra sin nåværende stilling som verdenshersker (2 Kor 4:4) og at han blir ført til et sted helt vekk fra menneskeheten. Han vil bli bundet for tusen år og vil ikke lenger kunne forføre folkene og påvirke menneskeheten til å synde.

Etter at Satan er innesperret, vil resten av menneskeheten bli forsonet, *forent*, med Gud. La oss forstå meningen med symbolikken i Guds enestående femte høytid.

1. Hvilken årssabbat følger bare ni dager etter basunenes høytid? 3 Mos 23:27; 16:29-31. Bli Guds folk pålagt å komme sammen for Gud på denne dagen? 3 Mos 23:27.

2. Hvordan skal vi holde forsoningsdagen? Vers 32; Jes 58:3; Esr 8:21.

KOMMENTAR: Forsoningsdagen er kanskje den mest usedvanlige høytiden når det gjelder det vi forventes å gjøre. Det er den ene²³ dagen i året hvor Gud pålegger oss å *faste* — å avholde oss fra mat og drikke (2 Mos 34:28; Est 4:16). Fasten begynner om kvelden, ved slutten på den niende dag i den syvende måned, og varer til slutten på den tiende («fra den ene kveld til den neste» — 3 Mos 23:32).

Uansett når på året, bør faste av åndelige grunnere være i den hensikt å ydmyke oss — å komme *nærmere* til Gud og Hans rettferdige vei (Jes 58:6-11). Slik er fasten på forsoningsdagen en livaktig påminnelse om den sinnstilstand som er nødvendig for frelse — at man er ydmyk og fylt av en gudfryktig sorg, at man oppriktig søker Gud og Hans vei — en sinnstilstand denne verden vil være bragt til ved de katastrofale begivenheter som kulminerer ved Jesu Kristi gjenkomst!

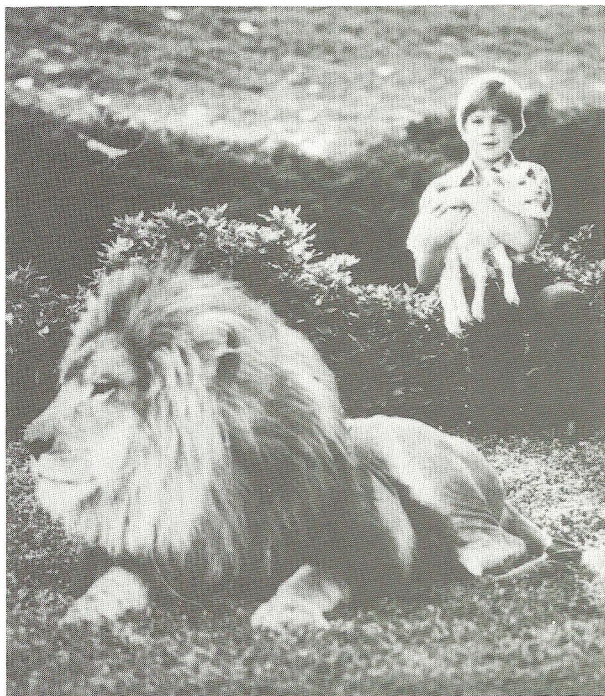
3. Atskiller forsoningsdagen seg også fra de andre årlige helligdagene ved at intet arbeid av noen som helst art skal gjøres på den? 4 Mos 29:7; 3 Mos 16:29. Hvorfor skal denne dagen holdes så høytidelig? 3 Mos 23:28.

KOMMENTAR: Ordet *forsoning* betyr «forlik», underforstått «å bli forliket med Gud». Forsoningsdagen symboliserer den tiden da hele menneskeheten blir forliket med Gud. Men Gud og menneskeheten kan ikke fullt ut bli forsonet for Satan er bundet. I 3 Mos 16 blir det beskrevet i detalj hva Gud påla det levittiske presteskap å gjøre på forsoningsdagen. Selv om disse ritualene ikke lenger utføres, åpenbarer de mye om det femte skritt i Guds plan for å gjenopprette sitt rike på jorden og bringe frelsende kunnskap til alle.

4. Skulle den aronske ypperstepresten ofre et spesielt synderoffen en gang i året som soning for alle Israels synder? 3 Mos 16:32-34. Ble dette gjort på forsoningsdagen? Vers 29-30.

5. Men før ypperstepresten gjorde denne soningen, tok han da to geitebukker og kastet lodd for å bestemme hvem hver av dem skulle representere? 3 Mos 16:7-8. Skulle den ene representere Kristus, Herren? Vers 8. Hvem skulle den andre bukken forestille? Samme vers. Skulle den forvises? Vers 10.

KOMMENTAR: Poenget med dette ritualer kommer ikke frem i *Norsk Bibel 88*. Det ville være ulogisk om loddtrekningen var mellom så ulike størrelser som «Herren» (vers 9) og «bukken som skal sendes bort» (vers 10). Meningen kommer klarere og mer logisk frem i '78-oversettelsen: «Aron skal kaste lodd om bukkene, ett lodd for

Ambassador College

FORSMAK PÅ UTOPIA — Løvhyttfesten skildrer den fredfylte, glade verden av imorgen hvor selv løven [sv. lejonet] og lammet vil hvile sammen i fred.

Herren og ett for Asasel» (vers 8). Blant de tidligere ørkenboerne²⁴ i Sinai-ørkenen refererte navnet *Asasel* til djevelen Satan!

6. Ble den bukken som representerte Kristus, ofret som syndoffer for hele folket? Vers 15-16. Ble folkets synder symbolsk lagt på hodet til den andre bukken som representerte Satan, og som så ble ført ut i ørkenen? Vers 21-22.

KOMMENTAR: Jesus Kristus ga soning for våre synder da Han tok på seg straffen for dem (døden — Rom 6:23) ved å ofre sitt syndfrie liv for oss. Men den egentlige årsak til de syndene er djevelen Satan (Joh 8:42-44). I dette levittiske ritualet ble alle menneskets synder, som er inspirert av Satan, symbolsk lagt direkte tilbake på Satans hode, hvor de hører hjemme!

Når Jesus Kristus kommer tilbake, vil skylden for menneskehetens synder bli helt og holdent plassert på Satan, som så vil bli fjernet fra menneskets nærvær. Legg merke til hvordan denne delen av Guds mesterplan blir fullbyrdet, slik det blir åpenbart av Jesus Kristus i Åpenbaringen:

7. Hva vil skje med Satan etter at Jesus Kristus er kommet tilbake? Åp 20:1-2. Hvor vil han bli kastet? Vers 3. Se også Åp 18:1-2.

KOMMENTAR: «Avgrunnen» ble symbolsk representert ved den ørkenen som *asasel*-bukken ble forvist til. Kristus vil fullstendig hindre Satan og

hans demoner fra å lede menneskeheten til synd. Satan vil ikke lenger være i stand til å utsende (Ef 2:2) sine onde hensikter.

Når djevelen blir lenket av en av Guds engler (som i 3 Mos 16:21 symbolsk blir representert av «en mann som står ferdig» til det), vil menneskenes sinn, som inntil da har vært åndelig lukket av Satan, bli åpnet ved Guds ånd!

For første gang vil menneskeheten bli i stand til å forstå Guds mesterplan for frelse. Folk vil da begynne å innse sine gale veier og ønske å omvende seg og ta imot forlatelse for sine synder. Først da vil mennesket bli *forlikt* med Kristus og Faderen, slik det er skildret ved forsoningsdagen!

Løvhyttfesten

1. Hvilken av de høytider som Gud har innstiftet, kommer bare fem dager etter forsoningsdagen? 3 Mos 23:34; 5 Mos 16:13-15.

2. Begynner denne syvdagers-festen med en helldag hvor alt vanlig arbeid er forbudt, og hvor folket skal komme sammen til en hellig sammenkomst? 3 Mos 23:35. Påbød Gud at denne høytiden skulle holdes i all evighet? Vers 41.

KOMMENTAR: Løvhyttfesten ble også kalt innsamlingens høytid (2 Mos 34:22) fordi den feirer innsamlingen av grøden på sensommeren og tidlig på høsten (3 Mos 23:39).

3. Hvilket tema har Gud satt for den årlige helligholdelsen av løvhyttfesten? 5 Mos 16:14-15. Sier Gud at man skal spise god mat for å øke lykken og gleden under denne festen? 5 Mos 14:26.

KOMMENTAR: Løvhyttfesten, som skildrer *sjette skritt* i Guds mesterplan, er en tid med stor glede! For oldtidens Israel var dette en stor gledetid på grunn av den overflod av vinterforråd som nettopp var innhøstet før festen.

Men i tusenårsriket, som denne høytiden er et bilde på, vil lykken, gleden og velstanden som festen beskriver, være utbredt verden over under Jesu Kristi rettfærdige styre. En allmenn tilslutning til Guds livsform vil gjøre morgendagens verden til et bokstavelig *utopia*!

4. Skal Guds folk leve i «løvhytter», dvs midlertidige²⁵ boliger, under festen? 3 Mos 23:42.

KOMMENTAR: En «løvhytte» er en *midlertidig* bolig. Gud påla det gamle Israel å bo i midlertidig husvære²⁶ av tregrener (vers 40) mens de holdt løvhyttfesten. For Guds folk som deltar i løvhyttfesten idag, vil et telt, en campingvogn, et motell- eller hotellrom så absolutt kvalifisere som midlertidig husvære.

Guds hensikt er at løvhyttfesten skal atskille og

fri Hans folk fra verden. Ved å bo i midlertidige boliger en hel uke — borte fra sine daglige omgivelser, jobber og de fleste negative innflytelser — nyter Guds folk en liten forsmak på den allmenne frihet, glede og fred som vil eksistere i tusenårsriket når Satan er borte og Guds ånd leder hele menneskeheten (Joel 3:1, 5).

Dette er dager med uavbrutt, ekte kristent samvær og rett og slett god moro²⁷! Tusener av Guds folk og deres familier samles på dusinvis av feststeder verden rundt. Kristne ved festen demonstrerer nå, ved den måten de lever harmonisk sammen på, hvordan dagens syndige, ulykkelige verden vil bli etter at Kristus vender tilbake.

Men likesom løvhyttefesten er en fysisk fest fylt med glede, er den også en *åndelig* fest med opplæring og forberedelse. Medlemmene av Guds kirke får instruksjon fra Guds prester gjennom inspirerende prekener²⁸ for å hjelpe dem til ytterligere å forberede seg til å styre og undervise med Kristus i tusenårsriket.

5. Etter at Jesus Kristus ved sin gjenkomst har underlagt seg de krigførende folkeslagene og har etablert Guds styre over jorden, vil da folkene begynne å komme til Ham for opplæring i Guds levemåte? Mika 4:1-2. Vil hele verden til sist lære å forstå Guds vei til fred, lykke, rikelig liv og frelse? Jes 11:9; Jer 31:34.

KOMMENTAR: Straks Satan er blitt bundet og Guds styre er etablert, vil en 1000-årig gullalder med verdensfred og velstand begynne. Kristi omskoleringsprogram for hele verden vil frembringe en ny sivilisasjon basert på Guds livsstil — Hans kjærlighetslov — som vil resultere i store fysiske og åndelige velsignelser.

6. Men hva vil skje med de folkeslag som fra først av nekter å holde løvhyttefesten og altså nekter å bli omskolert til Guds vei? Sak 14:16-17. Og hvis de fortsatt ikke lyder? Vers 18-19.

KOMMENTAR: Kristus vil omskolere verdens folk gjennom sine høytider. Verden vil lære å forstå at Guds mesterplan skildrer veien til fysiske velsignelser og åndelig frelse. De som hårdnakket nekter å holde løvhyttefesten, vil lide tørke og andre plager inntil de overgir seg til Gud.

7. Vil det bli noen ende på veksten i Guds styre? Jes 9:7.

KOMMENTAR: Verdensbefolkningen vil øke raskt i tusenårsriket. Til slutt vil milliarder av mennesker bli åndelig omvendt! Den store «høstinnsamlingen» av mennesker vil bli innsanket i Guds rike — i løpet av tusenårsriket vil de bli født på ny som guddommelige medlemmer av Guds herskende familie.

Ved slutten av de tusen årene vil Guds store familie være klar til det siste skrittet i Guds mesterplan. Enda større gleder og herlige oppgaver ligger og venter etter tusenårsriket!

Den siste store dag

Hva med alle dem som har levd og dødd uten noensinne å ha blitt kalt av Gud (deriblant kanskje også de fleste av dine kjære idag) — som aldri hadde en anledning²⁹ til å kjenne og virkelig forstå Guds hensikt og plan med menneskeheten? Er de tapt for alltid?

Svaret kommer frem i meningen med den siste store dag — den syvende og siste av Guds årshøytider — den høytid som forespeiler det *syvende* og *siste skritt* i Guds store mesterplan.

1. Er det Guds vilje at alle som noensinne har levd, får kjennskap til Hans frelsesplan? 2 Pet 3:9; 1 Tim 2:4.

KOMMENTAR: I sin kjærlige omsorg for hele menneskeheten har Gud planlagt at *alle* som noensinne har levd, skal få anledning til frelse og status som barn i Hans familie, akkurat som de Guds barn som allerede er åndelig kalt og unnfanget, har fått sin sjanse.

Slik uken ikke er fullkommen innen syvendedags-sabbaten, er Guds mesterplan ikke fullstendig uten Hans syvende og siste høytid.

Syvtalet betegner i Bibelen fullendelse og fullkommenhet. Denne Guds syvende høytid åpenbarer at Guds store mesterplan blir fullkommen-gjort — at Guds kjærlighet og nåde for menneskeheten vil strekke seg *ut over* tusenårsriket.

2. Var det en *åttende dag* med gudstjeneste umiddelbart etter de syv dagene i løvhyttefesten? 3 Mos 23:36, 39.

KOMMENTAR: Den siste årssabbaten eller årshelligdagen holdes umiddelbart etter løvhyttefesten. Men fordi den ligger så tett inntil denne syvdagersfesten, ble den forbundet med løvhyttefesten og kalt «den åttende dag». Den ble kjent blant de kristne som «den siste, store dag». Den er klart en *atskilt* høytid og helligdag.

Den siste store dag skildrer fullførelsen av Guds mesterplan. Som vi så i leksjon 21, er dette perioden med bedømmelsen for den store hvite trone etter tusenårsriket.

Åpenbaringen 20:5 viser at det vil skje en *annen* oppstandelse etter tusenårsriket, og vers 11-12 viser at den som kommer opp i denne oppstandelsen til *fysisk* liv, og som hadde dødd uten noensinne å ha vært kalt til å delta i Guds frelsesplan, da vil få sin anledning til å bli medlemmer av Guds guddommelige herskende familie.

Disse individene vil få nok tid til å lære å lyde Gud, slik åndsunnfangede kristne har anledning til å gjøre det idag. De som fortsetter å leve etter Guds levemåte mens de utvikler Guds karakter, vil bli forvandlet fra dødelige til u dødelige ved slutten av denne bedømmelsesperioden, som Bibelen sterkt antyder vil være i hundre år (Jes 65:20).

3. Hvordan omtalte Jesus denne spesielle «dagen», eller perioden, for bedømmelse av disse menneskene som fortsatt har til gode å få høre og forstå det vidunderlige budskapet om frelse? Matt 11:20-24; 12:41-42.

KOMMENTAR: Kristus nevnte folket i Tyrus og Sidon, Sodoma, Ninive på Jonas' tid og endelig dronningen fra Syden. Alle disse eksemplene på folk som levde i forskjellige tidsepoker blir sammenlignet med dem på Kristi tid, hvorav langt de fleste ikke forsto eller trodde Hans budskap. Jesus forteller at de alle vil bli gjenopplivet sammen med den generasjon som levde på Hans tid!

Jesus ga nok av eksempler på mennesker som levde i vidt forskjellige tider til å vise at det meste av menneskeheten vil komme til å leve *samtidig* på denne jord. Det vil være menn og kvinner fra før syndfloden, alle Israels 12 stammer, de som levde i middelalderen og det store flertall av mennesker som lever idag. Selv babyer og småbarn som fikk en altfor tidlig død, vil da bli gjenopplivet. De vil alle komme opp i den annen oppstandelse fordi de ikke var kalt av Gud i løpet av sitt første liv.

De oldtidsfolkene som Jesus nevnte i Matteus 11 og 12, ville ha omvendt seg om Han personlig var kommet til dem i deres dager. Og de vil omvende seg når de oppstår igjen og får adgang til Den hellige ånd etter tusenårsrikt.

Bibelen viser at det store flertall av dem som noensinne har levd, til slutt vil bli født inn i Guds familie ved slutten av denne kommende bedømmelsesperioden som den siste store dag er et bilde på.

Guds mesterplan for menneskehetens frelse vil være fullført. Så kan medlemmene av Guds store, herskende familie, som da består av ånd, se frem til nye himler og en ny jord — og til nye og vidunderlige anledninger til å styre *universet* under Gud vår Far og Jesus Kristus, vår eldre bror!

Kristus: Midtpunktet i Guds høytider

Gjennom tidene har Guds kirke vokst i forståelsen av den åndelige mening med Guds høytider. Til forskjell fra de dagene som vanligvis holdes av kristenhetens hovedstrøm idag, åpenbarer Guds

dager Guds store hensikt med menneskeheten og hvordan Han vil oppnå den.

I denne oversiktsleksjonen har vi sett at Kristus, vår Skaper, former oss i Guds åndelige karakterbilde så vi kan bli medlemmer av Hans guddommelige rike, slik det skildres ved ukesabbaten. Vi har også sett at Guds høytider ikke bare lærer oss Hans mesterplan for frelse, de viser oss direkte til vår Frelser, Jesus Kristus. Han er «vårt *påskelam*» (1 Kor 5:7). Det er ved å «iføre» oss Kristus at vi fjerner synd fra våre liv (Rom 13:13-14), slik det blir skildret i *de usyrede brods høytid*.

Kristus er den første av «førstegrøden», og det var 50 dager etter Hans oppstandelse fra de døde at Han sendte Den hellige ånd på *pinsedagen*. Den hellige ånd ble sendt for åndelig å umfange dem som Faderen ville kalle, noe som ville gjøre dem i stand til å lyde Hans lov og virkelig overvinne synd og vokse åndelig.

Kristus vil vende tilbake til jorden for å gripe inn i verdensbegivenhetene (skildret ved *basunenes høytid*), gjenoppvekke sin førstegrøde og regjere som kongers Konge og herrers Herre ved at Han fjerner Satans despotiske styre, han som er erkeforførereren, slik det skildres ved *forsoningsdagen*. Når innflytelsen fra djevelen og hans demoner er borte, vil alle mennesker ha anledning til å bli forlikt med Kristus ved at de omvender seg, lar seg døpe og tar imot Guds ånd.

Kristus kommer for å opprette Guds styre på jorden og dermed skape et sant utopia — noe som blir skildret ved *lovhyttefesten*. Milliarder vil bli unnfattet ved Guds ånd og født inn i Guds familie i løpet av tusenårsrikt.

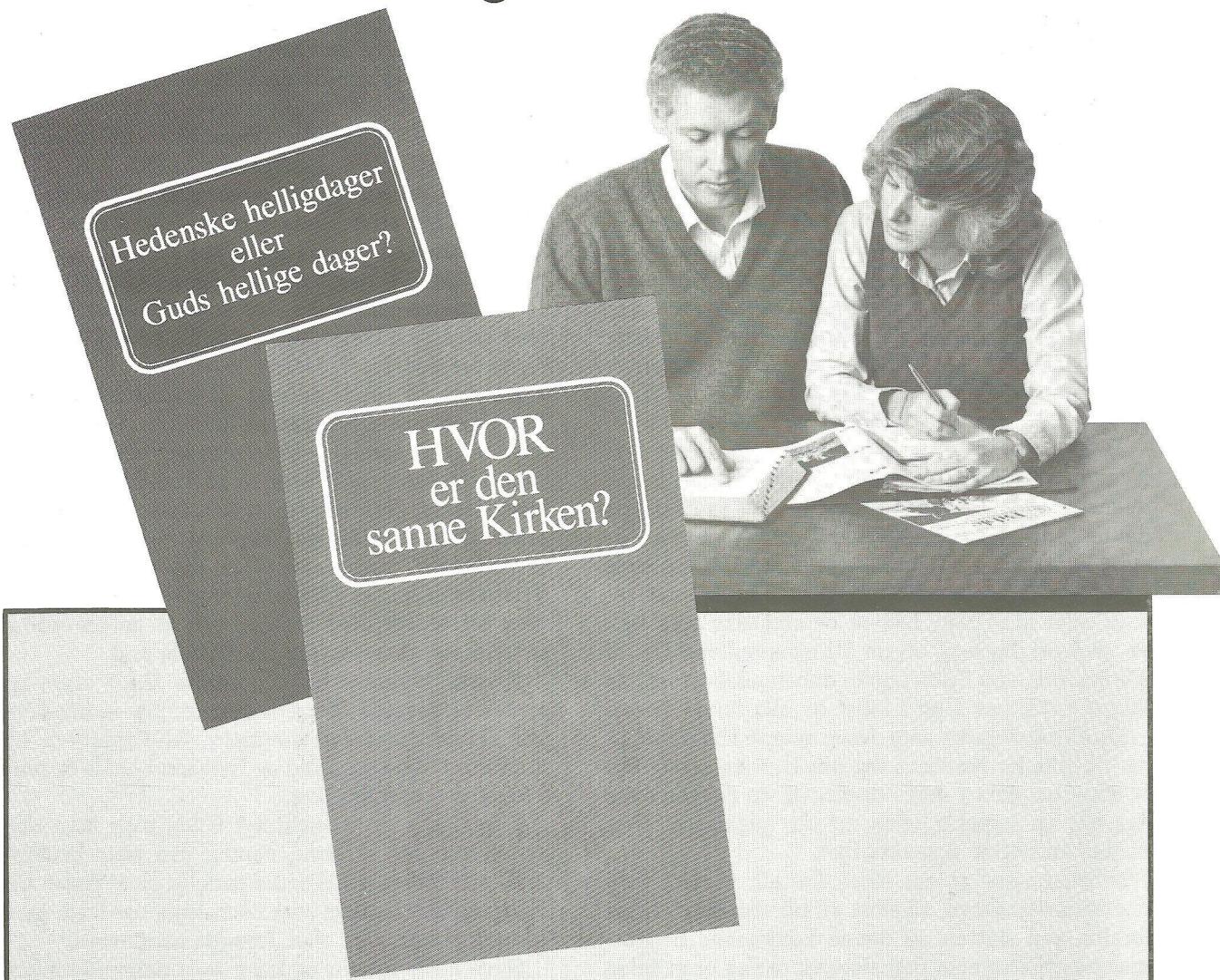
I det siste store skrittet i Guds plan som *den siste store dag* skildrer, nemlig den siste bedømmelsesperioden, vil Kristus endelig gjøre frelse tilgjengelig for alle dem som noensinne har levd, men som aldri har hørt eller forstått sannheten.

Guds kirke forstår og lærer bort denne dyrebare sannhet om Hans hensikt og plan for menneskeheten. Verden over holder Guds åndsunnfangede barn trofast Hans ukesabbat og høytider hvert eneste år!

* * * * *

Husk at vi med neste leksjon vil begynne vårt utvidede studium av hver av Guds hellige dager. Leksjon 24 vil gå i dybden med sabbaten. Ikke bare vil punktene i denne leksjonens korte studium av ukesabbaten bli dekket i større detalj, men vi vil også besvare spørsmål som: Hvordan er spesielt sabbaten et «prøve»-bud? Har tidsregningen gått «tapt»? Endret Gud sabbaten til en annen dag? Hvordan kan vi gjøre Guds ukesabbat til en åndelig velsignelse og glede?

Tilleggslesestoff for denne leksjonen

Ovenstående litteratur har tilknytning til emnet i denne leksjonen. Vi vil sterkt anbefale at du bestiller den. Den er som vanlig gratis og uten forpliktelser for mottakeren.

Skriv til vår adresse nærmest deg (se adresselisten på side 2). Du kan angi hvilken litteratur du ønsker på svarkortet som er vedlagt prøve nr 6.